

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 325)

Aug (1)/ 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	14
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	19

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 145)

16. ஸுர்யமண்டல ஸம்ஸ்தாநா சக்தி: ஸாந்யாதிதைவிகீ

ஸுர்யமண்டல ஸம்ஸ்தாநா அர்ச்சிஷோ யா: ப்ரகீர்த்திதா:

பொருள் - சூர்யமண்டலத்தில், அதன் தேவதையாக வீற்றுள்ள சக்தியானது, இந்த ஸுர்யசக்தியின் ஒரு அம்சமாகும். இதுவே அர்ச்சிஸ் என்னும் பகல்தேவதையின் சக்தியாகவும் கூறப்படுகிறது.

17. ருசஸ்தா வித்தி தேவேச தபந்தீஸ்தபநாத்மிகா:

தீப்தயோ யாஸ்தந்த: ஸ்தாஸ்தாநி ஸாமாநி வித்தி மே

பொருள் - தேவர்களின் தலைவனே! சூர்யமண்டலத்திலிருந்து வெளிப்படும் கதிர்களானவை ருக்வேத மந்திரங்கள் என்றே அறிவாயாக. அவையே சூர்யனுடைய வெப்பமாக இருந்தபடி, நமக்கும் வெப்பத்தை அளிக்கின்றன.

18. அந்த:ஸ்தா யா பரா சக்தி: பௌருஷீம் தநுமாஸ்திதா

தாம் வித்தி புருஷம் திவ்யம் ரமணீயம் யஜுர்மயம்

பொருள் - சூர்யமண்டலத்தில் காணப்படும் எனது ஒளியை ஸாமவேதமாக அறிவாயாக. அங்குள்ள புருஷனுடைய (இதுவே சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் ப்ரஹ்மமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது) ரூபமானது திவ்யமாகவும், இனிமையாகவும் உள்ளது. அதனை யஜுர்மயமாக அறிவாயாக.

19. சங்கசக்ரதரம் ஸ்ரீசம் பீநோதாரசதுர்புஜம்
ப்ரஸந்நவதநம் பத்மவிஷ்டரம் புஷ்கரேஷுணம்

பொருள் – அந்தப் புருஷனே ஸ்ரீயின் நாதன் ஆவான். அவன் சங்கு மற்றும் சக்ரம் கொண்டுள்ளான். உருண்டு திரண்ட நான்கு புஜங்களுடன் கூடிய நீண்ட திருக்கரங்களைக் கொண்டுள்ளான். மலர்ந்த திருமுகம் கொண்டவனாக உள்ளான். தாமரையில் வீற்றுள்ள அவனுடைய திருக்கண்கள் தாமரையைப் போன்றே உள்ளன.

20. மூர்தாந்த: புருஷஸ்யாஸ்ய தசஹோதா நிகத்யதே
பாதபாணி சதுர்ஹோதா தேவஸ்யாஸ்ய ஸுரேச்வர

பொருள் – இந்தரனே! சூர்யனில் உள்ள அந்தப் புருஷன் தனது தலையாக தசஹோதாவை என்னும் மந்த்ரங்களைக் கொண்டுள்ளான் (இதனைக் குறித்து தைத்திரீய ஆரண்யகம் மூன்றாவது ப்ரபாடகத்தில் காணலாம்). சதுர்ஹோதா என்னும் மந்த்ரமானது அவனுடைய கால்கள் மற்றும் கைகளாக உள்ளன.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 12)

[நடி ஸூத்ரதாரனிடம்] ஐயா! அப்படியே இருக்கலாம். ஆனால் இந்த (சாந்தி) ரஸமானது ஸநக ஸநந்த முனிவர்களால் ஏற்கப்பட்டதாக உள்ளது. இத்தகைய ரஸமானது, அனைத்து இந்திரியங்களையும் வசப்படுத்தி, தகுந்த யோகத்தின் மூலம் மட்டுமே அடையப்படுவதாக உள்ளது; இவ்விதம் உள்ளபோது, இது, அனைவராலும் காணப்படும் ஒரு நாடகத்தின் மூலம் அடையப்படுவது இயலுமோ?

[ஸூத்ரதாரன் நடியிடம்] அறிந்தவளே! அவ்விதம் உரைக்கவேண்டாம். “அனைத்துவிதமான வர்ணாச்ரம தர்மங்களைத் துறந்தாலும், ஆத்மாவிிற்கும் எந்தவிதமான தோஷமும் ஏற்படுவதில்லை” என்று கூறும் மதமான அலேபகர்களின் வாதங்கள் இந்த நாடகத்தில் கூறப்படவில்லை. ஆகவே நீ சந்தேகம் கொள்ளவேண்டாம். “ஆயிரக்கணக்கான கர்மங்கள், அவை எந்தவிதமான பலனையும் எதிர்பாராமல் செய்யப்படும்போது, அவை மோக்ஷத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்”, என்று கீதாசார்யன் உரைத்தான். இவை அனைவருக்கும் இன்பம் அளிப்பதாகவும், நம்மைப் போன்ற கலைஞர்களுக்கு வாழ்வாதாரமாகவும் உள்ளன. மேலும், கீழே உள்ள விஷயம் கூறப்படுவதைக் காணலாம்:

20. ந தச்சாஸ்த்ரம் ந ஸா வித்யா ந தச்சில்பம் ந தா: கலா:

நாஸௌ யோகோ ந தஜ்ஜ்ஞாநம் நாடகே யந்ந த்ருச்யதே

பொருள் - (ஸுத்ரதாரன் கூறுவது) நாடகம் மூலம் கூறப்பட இயலாத சாஸ்த்ரமோ, வித்யையோ, சிற்பக்கலையோ, யோகமோ, ஞானமோ ஏதும் இங்கு காணப்படவில்லை.

[நடி ஸுத்ரதாரனிடம்] மிகுந்த கடினமான ஒரு செயலை நீங்கள் தொடங்கியுள்ளீர்கள். ஆனால், மற்ற மதங்களில் உள்ள பண்டிதர்களைக் கண்டு, பெண்ணிற்கே உரிய மிகுந்த மென்மையான மனம் கொண்ட நான் நடுங்குகிறேன்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 21)

45. நித்யரென்கிறது ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத சேஷசோஷஸநாதிகளை.

அவதாரிகை - இனி நித்யரென்கிறது ஆரை? என்னுமாகாங்சைஷயிலே அருளிச்செய்கிறார்.

விளக்கம் - நித்யர் என்பவர்கள் யார் என்ற கேள்விக்கு அடுத்து விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (நித்யரென்கிறது ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத சேஷ சேஷாஸநாதிகளை) என்று ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத என்கையாலே முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது. நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிநே அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிநே. “அஹ்ருத ஸஹஜதாஸ்யாஸ் ஸூரயஸ் ஸ்ரஸ்தபந்தா” என்றாரிநே பட்டர். “நித்யோ நித்யாநாம்” என்றும், “ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசநீசௌ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்க, “அஸந்நேவ” என்பது “ஸந்தமேநம்” என்பதாகிறது. பகவத் விஷய ஜ்ஞாநராஹித்ய ஸாஹித்யங்களாலேயிநே. ஆகையால் இவர்களை நித்யரென்கிறதும் பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கு ஒருநாளும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே என்று கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப் பற்றவிநே “யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:” என்றும், “யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:” என்றும் ச்ருதி இவர்களை ச்லாகிக்கிறது பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை “ஸ்வச்சந்தாநுவர்த்தி”

இத்யாதியாலே ஸ்ரீகத்யத்திலே பரக்க அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே, (ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத) என்றபோதே, இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று அசேஷ சேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய் கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவனந்தாழ்வானை சேஷனென்கிறது. “நிவாஸ சய்யாஸந பாதுகாம்சுகோபதாந வர்ஷாதப வாரணாதிபி: சரீரபேதைஸ் தவ சேஷதாம்கதைர் யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜநை:” என்றிறே ஆளவந்தாரும் அருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - “நித்யர்” என்று கூறுவதன் மூலம், “ஸம்ஸாரத்தில் ஒருபோதும் பந்தப்படாமல் உள்ளவர்கள்” என்று உரைப்பதால், இவர்களிடமிருந்து முக்தர்கள் வேறுபடுத்தப்பட்டனர். முக்தர்கள், “ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள்” ஆவர்; ஆனால் நித்யர்கள் ஒருபோதும் ஸம்ஸாரத்தால் தீண்டப்படாதவர்கள் ஆவார்கள். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் (2-32) - அஹ்ருத ஸஹஜதாஸ்யாஸ் ஸூரியஸ் ஸ்ரஸ்தபந்தா - அபகரிக்கப்படாமல் உள்ள இயல்பான கைங்கர்யம் பெறவர்கள் நித்யர்கள் - என்று ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச் செய்தார். கட. (5-13) - நித்யோ நித்யாநாம் - நித்யர்களில் நித்யமானவனும் - என்றும், ச்வே. (1-9) - ஜ்ஞா ஜ்ஞௌ த்வௌ ஈச அநீச - பிறப்பற்ற இரண்டில் ஒன்று அறிந்ததும் ஒன்று அறியாததுமாகவும், ஒன்று வலிமை உள்ளதும் ஒன்று வலிமை அற்றதுமாகவும் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஆத்மஸ்வரூபமானது நித்யமானதாகவே உள்ளது; ஆனாலும் தை. (2-6-1) - அஸந்நேவ - இல்லாதவர்கள் ஆகிறார்கள் - என்றும், தை. (2-6-1) - ஸந்தமேநம் - இருப்பவர்கள் ஆகிறார்கள் - என்றும் ஏன் கூறப்படுகிறது என்றால், “பகவத் விஷயம் குறித்த ஞானம் அற்ற நிலை, பகவத் விஷயம் குறித்த ஞானம் பெற்ற நிலை” என்பதன் அடிப்படையிலேயே ஆகும். ஆகவே இவர்களை “நித்யர்கள்” என்று கூறுவது ஏனென்றால், “பகவத் ஞானத்திற்கு எப்போதும் சுருக்கம் ஏற்படாதவர்கள்” என்ற அடிப்படையில் ஆகும். இவர்களுடைய இந்த மேன்மையைக் கொண்டாடுவதாகவே ச்ருதியானது, யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா: - எந்த ஒரு பரமபதத்தில் பகவத் அனுபவத்தில் முதன்மையாக நித்யர்கள் உள்ளனரோ - என்றும், யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா: - எந்தப் பரமபதத்தில் அனைத்தையும் நேரே காணக் கூடிய நித்யர்கள் முன்பே உள்ளனரோ - என்றும் கொண்டாடுகிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய

வைபவத்தை கத்யத்தில் - ஸ்வச்சந்தாநுவர்த்தி - பகவானுடைய இச்சையைப் பின்பற்றியபடி உள்ள - என்று அருளிச்செய்தார். ஆகவே ஒருநாளும் சூர்ணையில் “ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத” என்று கூறியபோதே அவர்களுடைய அனைத்து வைபவங்களும் கூறப்பட்டதாகிறது. அனைத்துவிதமன கைங்கர்யங்களிலும் ஈடுபடுபவனாகவும், கைங்கர்யம் செய்யும் அனைவருக்கும் உதாரணமாக உள்ளவனாகவும் இருப்பதால் திருவனந்தாழ்வானை “சேஷன்” என்று கூறுகிறோம். ஸ்தோத்ரரத்னம் (40) - நிவாஸ சய்யா ஆஸந பாதுகாம்சுக உபதாந வர்ஷாதப வாரணாதிபி: சரீரபேதை: தவ சேஷதாம்கதை: யதோசிதம் சேஷ இதி ஈரிதே ஜறை: - ஸர்வேச்வரனாகிய நீ எழுந்தருளியுள்ள இருப்பிடமாகவும், திருக்கண் வளர்வதற்கு ஏற்ற படுக்கையாகவும், வீற்றிருப்பதற்கு ஸிம்ஹாஸனமாகவும், நிற்கும்போது பாதுகைகளாகவும், திருப்பரிவட்டமாகவும், நடந்தால் குடையாகவும் என்பதாக, உனக்கு அடிமையாக உள்ளதையே தனது இயல்பாகக் கொண்டதால் சேஷன் எனப்படுபவன் - என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார்.

வ்யாக்யானம் - மற்றும்ள்ள ததீயரைப் போலே அநியமமாயிராதே ஸர்வேச்வரன் அமுது செய்த சேஷமொழிய அமுது செய்யாத நியமத்தைப் பற்ற சேஷாஸநரென்று சேனை முதலியாரை நிரூபிக்கிறது. “த்வதீய புக்தோஜ்ஜித சேஷ போஜிநா” என்றாரிறே ஆளவந்தாரும். “வநாத்ரி நாதஸ்ய ஸுஸுந்தரஸ்ய வை ப்ரபுக்த சிஷ்டாச்யத ஸைந்ய ஸத்பதி:” என்று ஆழ்வானும் அருளிச்செய்தார். ஆதிசப்தத்தாலே, “சேஷசேஷாசந கருட ப்ரமுக நானாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித சரண யுகள்” என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைக போகராயிருந்துள்ள வைநதேய ப்ரமுகரான நித்யஸித்தரையெல்லாம் சொல்லுகிறது.

விளக்கம் - வேறு சில அடியார்கள் போன்று எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இன்றி அல்லாமல், ஸர்வேச்வரன் அமுது செய்யாத எதனையும் ஏற்பதில்லை என்னும் விதிமுறையைக் கொண்டுள்ளதால் சேனைமுதலியாரை “சேஷாஸநர்” என்கிறார்கள். ஸ்தோத்ரரத்னம் (42) - த்வதீய புக்த உஜ்ஜித சேஷ போஜிநா - நீ அமுது செய்த மீதத்தை உட்கொள்பவனாக உள்ளவர் - என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார். ஸுந்தரபாஹு ஸ்தவம் (74) - வநாத்ரி நாதஸ்ய ஸுஸுந்தரஸ்ய

வை ப்ரபுத்த சிஷ்டாச்யத ஸைந்ய ஸத்பதி: - மிகவும் அழகாக உள்ளவனும், திருமாலிருஞ்சோலையில் உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் அமுது செய்து மீதம் உள்ளதை ஏற்கும் சேனைமுதலியார் - என்று கூரத்தாழ்வானும் அருளிச்செய்தார். சூர்ணையில் உள்ள “சேஷ சோஷஸநாதிகளை” என்பதில் காணப்படும் “ஆதி” என்பதன் மூலம், கத்யத்தில் - சேஷசேஷாசந கருட ப்ரமுக நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித சரண யுகள - ஆதிசேஷன், சேனைமுதலியார் , கருடன் போன்றவர்கள் தொடக்கமாக உள்ள பலவிதமான கைங்கர்யம் செய்பவர்கள், கைங்கர்யம் செய்யும் தேவலோகப் பெண்கள், இவர்களால் கைங்கர்யம் செய்யப்படும் திருவடிகள் கொண்டவனே - என்பதற்கு ஏற்ப, பகவத் கைங்கர்யம் என்பதிலேயே இன்பம் அடைந்தபடி உள்ள கருடன் முதலான நித்யர்கள் கூறப்படுகிறார்கள்.

46. ஜலத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்கத்தாலே ஓளஷ்ணய சப்தாதிகளுண்டாகிறாப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித் ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிகளுண்டாகிறன.

அவதாரிகை - பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷ ஸம்பந்தம் வந்தபடி என்? என்கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக தத்தேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (ஜலத்துக்கு) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - முன்பு கூறப்பட்டதான, மிகவும் சிறப்பான ஸ்வரூபத்தைக் கொண்ட ஆத்மாவிற்கு, அவித்யை முதலான தோஷங்கள் எப்படி ஏற்படுகிறது என்று கேள்விக்கு, ஓர் உதாரணத்துடன், அதற்கான காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது ஸ்வபாவத ஏவ நிர்விகாரமாய் சீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்கத்தாலே ஓளஷ்ணய சப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்களுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வத ஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபமான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாச்ரய அசித் ஸம்பந்தத்தாலே, அவித்யா கர்ம வாஸநா

ருசிகளுண்டாகிறன என்கை. இவருடைய திருத்தம்பியாரும் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே “அவித்யா காரணநாத்யசித் ஸம்பந்தம்” என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

விளக்கம் - இயல்பாகவே எந்தவிதமான மாறுதல்களும் அடையாமல், குளிர்ந்துள்ள நீருக்கு, அக்னியின் ஸம்பந்தம் காரணமாக “உஷ்ணம், மிகுந்த சப்தத்துடன் கொதித்தல்” போன்ற மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன; இதனைப் போன்று இயல்பாகவே “ஞானம், ஆனந்தம், தூய்மை” ஆகியவற்றுடன் கூடியுள்ள ஆத்மாவிற்கு, மூன்று குணங்களையும் அண்டி நிற்கின்ற அசித் பொருள்களுடைய ஸம்பந்தம் காரணமாக, “அவித்யை, கர்மம், வாசனை, ருசி” போன்றவை ஏற்படுகின்றன. இவருடைய திருத்தம்பியாராகிய அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் (10) – அவித்யா காரணம் அநதி அசித் ஸம்பந்தம் – என்னும் கருத்தை அருளிச்செய்தார் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - இப்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே “நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமல: து:காஜ்ஞாநமலா தர்மா: ப்ரக்ருதேஸ் தே ந சாத்மந: ஜலஸ்ய சாக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்தாலீ ஸங்காத ததாபி ஹி சப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் தத் கரோதி யதாமுநே ததாத்மா ப்ரக்ருதேள ஸங்காத அஹம்மாநாதி தூஷித்:, பஜதே ப்ராக்ருதாந் தர்மாநந்ய ஸ்தேப்யோபி ஸோவ்யய:” என்று சொல்லப்பட்டது. அவித்யையாவது அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதய, அந்யதாஜ்ஞாந, விபரீத ஜ்ஞாந ரூபேண அநேக விதமாயிருக்கும். கர்மமாவது கரண த்ரய க்ருதமாய், புண்ய பாபாத்மகமான க்ரியா விசேஷம்; அதில் புண்யம் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும், பாபமும் அக்ருத்யகரண க்ருதயாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும். வாஸனையாவது முன்பு செய்து போந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம்; இதுதான் ஹேது பேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும். ருசியாவது ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம்; இதுவும் விஷய பேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும். “அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிகளுண்டாயிற்றன” என்னாதே, “உண்டாகிறன” என்கையாலே இவற்றினுடைய ப்ரவாஹ ரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது.

விளக்கம் - இவ்விதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் (6-7-22) - நிர்வாணமய எவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமல: து:காஜ்ஞாநமலா தர்மா: ப்ரக்ருதேஸ் தே ந சாத்மந: ஜலஸ்ய சாக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்தாலீ ஸங்காத ததாபி ஹி சப்தோத்ரேகாதிகாந் தர்மாந் தத் கரோதி யதாமுநே ததாத்மா ப்ரக்ருதேள ஸங்காத அஹம்மாநாதி தூஷித:, பஜதே ப்ராக்ருதாந் தர்மாநந்ய ஸ்தேப்யோபி ஸோவ்யய: - மோசஷ நிலையில் உள்ள ஜீவாத்மா, ஞானம் மற்றும் ஆனந்தமே ஸ்வரூபமாக உள்ளவன், தோஷம் அற்றவன் ஆவான்; துன்பங்கள், அஜ்ஞானம், தோஷங்கள் ஆகிய பலவும் ப்ரக்ருதியான அசித்தின் தர்மங்கள் ஆகும்; அவை ஆத்மாவுடையது அல்ல; நீருடன் அக்னிக்கு ஏற்படும் ஸம்பந்தம் காரணமாக ஓசை, வெப்பம் போன்றவை நீருக்கு எவ்விதம் ஏற்படுகின்றனவோ அது போன்று, ஆத்மாவானது ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் காரணமாக “நான், என்னுடையது” என்பது போன்ற எண்ணங்களால் தாழ்வை அடைந்து, ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தம் கொண்ட தர்மங்களை அடைகிறான்; அழிவற்ற ஆத்மாவானவன் ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் ஆவான் - என்று உரைக்கப்பட்டது. அவித்யை என்பது அறிவின்மை; அது “ஞானம் இன்மை, பொருளின் தன்மையை வேறாக அறிதல், ஒரு பொருளை மற்றொன்றாக அறிதல்” என்பது போன்று பலவிதமாக உள்ளது. கர்மம் என்பது மனம், வாக்கு மற்றும் சரீரம் ஆகிய மூன்றாலும் இயற்றப்படுவதாகவும், புண்ணியம் மற்றும் பாபங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் உள்ள செய்கைகள் ஆகும். புண்ணியம் என்பது இந்த லோகத்திலும், அந்த லோகத்திலும் பலவிதமான இன்பங்களை அடையும்படியாகச் செய்யவல்ல உபாயங்கள் பல கொண்டதாக, பலவிதமாக உள்ளது. பாபங்கள் என்பவை “செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தல், செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் விடுதல், பகவத் அபசாரம், பாகவத அபசாரம், பொறுக்க இயலாத மற்ற அபசாரம்” என்று எண்ணற்றதாக உள்ளவை ஆகும். வாஸனை என்பது முன்பு செய்தவற்றில் மீண்டும் ஈடுபடுதல் என்பதற்குக் காரணமாக ஸம்ஸாரம் ஆகும்; இது பல்வேறு காரணங்களால் பலவிதமாக உள்ளதாகும். ருசி என்பது, வேறு ஒரு சிறந்த சுவையைக் காண்பித்த போதிலும் மீட்க இயலாதபடி, அதனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவற்றில் கொள்ளும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு ஆகும். இதுவும் விஷயங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் காரணமாகப் பலவிதமாக உள்ளதாகும். “அவித்யை, கர்மம்,

வாஸனை, ருசி” ஆகியவை, “உண்டாயின” என்று கூறப்படாமல், “உண்டாகின்றன” என்று ஏன் கூறப்பட்டது என்றால், இவற்றின் இடைவிடாத ப்ரவாளம் காரணமாகவே ஆகும்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 290)

4-6-4 மருந்தாகுமென்று அங்கோர் மாயவலவை சொற்கொண்டு நீர்
கருஞ்சோறும் மற்றைச் செஞ்சோறும் களனிழைத்தென்பயன்?
ஒருங்காகவே உலகேழும் விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட
பெருந்தேவன் பேர்சொல்லகிற்கில் இவளைப் பெறுதிரே

பொருள் - இவளுடைய நோய்க்குப் பரிசுரமாக அல்லாதவற்றை, பரிகாரம் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள். இதனால், “இந்த இடத்தில் உள்ளவள், இன்னாள்” என்று அடையாளம் கூற இயலாதபடி மாயங்கள் நிறைந்தவர்களும், பலவிதமாகப் பேசுவளும் ஆகிய இந்தக் கட்டுவிச்சியின் சொற்களை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். அவற்றை நம்பும் நீங்கள், அவள் மீது பரிவு கொண்ட கலங்கி, தாமஸம் மற்றும் ராஜஸம் ஆகியவையாக உள்ள கருமையான சோற்றையும், அவற்றைக் காட்டிலும் வேறான செஞ்சோற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு, மற்ற தேவதைகளுக்கு, அவற்றுக்கு மகிழ்வு ஏற்படும்விதமாகச் செய்வதாக எண்ணியபடி படைத்து என்ன பயன் உள்ளது? தன்னை அண்டுபவர்கள் மற்றும் அண்டாதவர்கள் என்னும் வேறுபாடு ஏதும் ஆராயாமல், அனைத்து லோகங்களையும் ஒரே நேரத்தில் உட்கொண்டு, ப்ரளயம் நீங்கிய பின்னர் வெளியே உமிழ்ந்தவனாகிய, ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை நீங்கள் உச்சரித்தால், இவளை நீங்கள் மீண்டும் பெறலாம்.

அவதாரிகை - வஞ்சகையாய்த் தோற்றிற்றுச் சொல்லுகிற இவளுடைய பஹுஜல்பாதிகளை விட்டு, ஆபத்ஸகனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லவல்லி கோளாகில் இவளைக் கிடைக்கும் என்கிறாள்.

விளக்கம் - “வஞ்சனை நிறைந்தவளாகவும், தனக்குத் தோன்றியவை அனைத்தையும் உரைப்பவளாகவும் உள்ள இந்தக் கட்டுவிச்சி கூறுவதான பலவிதமான சொற்களை நீங்கள் கைவிடுவீர்களாக. ஆபத்துக் காலத்தில் உதவுகின்ற ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமத்தை எப்போதும் உச்சரித்தால், இவள் மீண்டும் உங்களுக்குக் கிடைப்பாள்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (மருந்தாகுமென்று) அபத்யஸேவை பண்ணுவார், “பத்யம்” என்று வ்யவஹரித்துக் கொள்ளவும் வேணுமோ? மருந்தாமென்றபடி. (அங்கு ஓர்) அங்கேயொருத்தி என்று அநாதரோக்தி. (மாய வலவை சொற்கொண்டு) சொல்லக்கடவளான இவள் வார்த்தையைக்கேட்டு. (நீர்) ஸாத்த்விகராய், பகவத் விஷயமல்லது சொல்லக்கடவரன்றிக்கே ருஜுக்களாயிருக்கும்வர்கள் வார்த்தையைக் கேட்ககடவ நீங்கள் படும் எளிவரவே! (நீர்) “போனகம் செய்த சேடம் தருவரேல் புனிதமன்றே” என்று ஸாத்த்விகர் அமுது செய்த ப்ரஸாத வைபவமறியும் நீர்; ஸாத்த்விகாந்நமல்லது ஸ்பர்ஸிக்கக் கடவரல்லாத நீர். (கருஞ்சோரும் இத்யாதி) தாமஸாந்நமும், அத்தோடு தோள் நீண்டியான ராஜஸாந்நமும். (களனிழைத்து என் பயன்) களனென்றது, களம் என்றபடி. இழைக்கை - இடுகை. அதாவது சஷுத்ரதேவதைகள் வந்து ஸந்நிதி பண்ணும் ஸ்தலங்களிலே; நாற்சந்தி தொடக்கமானவற்றிலே, இழைக்கும் - அவற்றுக்குச் சொல்லுகிற நியமங்களோடே இட்டு, ராஜஸ தாமஸ தேவதைகளுக்கு, அவ்வோ தேவதைகள் வந்து ஸந்நிதி பண்ணும் ஸ்தலங்களிலே ராஜஸமாயும் தாமஸமாயுமுள்ள அந்நங்களைக் கொண்டு இடச்சொல்லுகிற க்ரமத்திலே இட்டால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று; விநாசத்தோடே பலிக்கும். ப்ரளயகாலத்தில் ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனையொழிய ப்ரளயாபத்து ரக்ஷிக்கலாமாகிலாயிற்று, இவளை சஷுத்ரதேவதைகளைக் கொண்டு ரக்ஷிக்கலாவது.

விளக்கம் - (மருந்தாகுமென்று) - பத்தியமாக இருப்பதற்கு மாறாக உள்ளவர்கள் செய்யும் செயல்களை “பத்தியமானது” என்று கூறுவதை நாம் ஏற்கமுடியுமோ? “மருந்தாம்” என்பதே இங்கு “மருந்தாகும்” என்று உள்ளது. (அங்கு ஓர்) - “அங்கே ஒருவள்” என்று கூறுவதன் மூலம், அவள் மீது எந்தவிதமான விருப்பும் இல்லாத நிலையை வெளிப்படுத்துகிறார். (மாய வலவை சொற்கொண்டு) - வஞ்சனை நிறைந்தவளாக, மனத்தில் தோன்றியவற்றை மட்டும் உரைப்பவளாக உள்ள இவளுடைய சொற்களைக் கேட்டு. (நீர்) - ஸத்வகுணம் மட்டுமே நிறைந்தவர்களாக, பகவத் விஷயம் அல்லாமல் வேறு எதனையும் உரைக்காதவர்களாக, நேர்மை நிறைந்தவர்களாக உள்ளவர்களுடைய சொற்களை மட்டுமே கேட்கவேண்டிய நீங்கள், இவ்விதம் தாழ்ந்து போனீர்களே! (நீர்) - திருமாலை (41) - போனகம் செய்த சேடம் தருவரேல் புனிதமன்றே - என்று, ஸத்வகுணம் நிறைந்தவர்கள் உட்கொண்ட மீதத்திற்கு உள்ள மேன்மையை அறியும் நீங்கள். ஸாத்விகமான உணவு அல்லாமல் வேறு எதனையும் தொடாமல் உள்ள நீங்கள். (கருஞ்சோரும் இத்யாதி) - தாமஸம் நிறைந்த உணவுகள் மற்றும் அவற்றுடன் ஸம்பந்தம் கொண்ட ராஜஸ உணவுகள். (களனிழைத்து என் பயன்) - தாழ்ந்த தேவதைகள் வந்து வசிக்கின்ற இடங்களில், ராஜஸம் மற்றும் தாமஸம் ஆகியவை நிறைந்த உணவுகளை, அவைகள் கூறும் முறைகளில் படைப்பதால் என்ன பயன் ஏற்படும் என்று கேட்கலாம். பயன் இல்லை என்று கூறமுடியாது; அழிவுடன் சேர்ந்த பலன் கிட்டும். ப்ரளய காலத்தில் அனைத்தையும் காப்பாற்றும் ஸர்வேச்வரன் தவிர, இந்தத் தாழ்ந்த தேவதைகள் வந்து ப்ரளய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றும் என்னும் நிலை இருந்தால், இவளை நீங்கள் தாழ்ந்த தேவதைகள் மூலம் காப்பாற்றலாம்.

வ்யாக்யானம் - “இதில் ப்ரயோஜநமில்லையாகில், மற்ற ப்ரயோஜநமுண்டாக நீ நினைத்ததைச் சொல்லாய்” என்ன; “உங்களுக்கு ஒரு பேரிநே நான் சொல்லுகிறது செய்விகோளாகில்” என்கிறாள். (ஒருங்காகவே) ஒரு களனிழையாதிருக்கச்செய்தே வந்து, வரையாதே ரக்ஷிக்குமவனைப் பற்றப் பாருங்கோள். ஒருவர் அர்த்தியாதிருக்க, ஆபத்தே ஹேதுவாக வந்து உதவுமவனாயிற்று. (உலகேழும்) அது தன்னிலும், “ஆச்ரிதர், அநாச்ரிதர்” என்று பாராதே, எல்லாரையுமொக்க ஏககாலத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கி, ப்ரளயம் கழித்துவாறே வெளிநாடு

காணப்புறப்படவிட்ட. (பெருந்தேவன்) பரதேவதை. ஸர்வ ரக்ஷகனாகையாலே ஸர்வாதிகனான ஸர்வேச்வரன்; தளர்ந்தார் தாவளமாயிற்று; முன்பு முகந்தோற்றாதே நின்றானாகிலும் ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்குமவனாயிற்று. அவன் இப்படியிருப்பானொருவனாகையாலே, ஸ்வாராதன்; நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகளைப்போலே துச்சீலமாய், “அட்டதொழியச் சுட்டது கொடு வா” என்னும் துராராதனல்லன். தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் இத்தலையில் ஆநுகூல்யத்துக்கு ஸூசகமான அப்ரதிஷேதமேயாயிற்று வேண்டுவது. (உலகேழும் இத்யாதி) இந்த ப்ரளயம் தீர்த்தவனேகாணும் இந்த ப்ரளயத்துக்கும். நம்மோடொக்க ப்ரளயத்தில் அழுந்தும் க்ஷுத்ரதேவதையையோ பற்றுவது? வரையாதே ஸர்வரக்ஷகனானவனையன்றோ பற்றுவது? (பேர் சொல்லகிற்கில்) திருநாமத்தைச் சொல்லவல்லிகோளாகில். இப்படி நேர்த்தியற்றிருக்குமாகில் பலமும் அளவுபட்டிருக்குமோ என்னில், (இவளைப் பெறுதிறே) அங்கு நேரவேண்டுவதெல்லாம் நேர்ந்தாலும், என்பயன்? என்று ப்ரயோஜநமில்லையாகச் சொல்லிற்று; இங்கு நேர்த்தி திருநாமமாத்ரம் சொல்லுகையாய், பேற்றில் வந்தால் இவளைப் பெறுகையாகிற பெரிய பலத்தைப் பெறலாம். பேர் சொல்லவல்லிகோளாகில் இவளைப் பெறலாம்; இல்லையாகில் இழக்குமித்தனை.

விளக்கம் - இதனைக்கேட்ட தாய்மார்கள் தோழியிடம், “சரி, இந்தச் செயல்களில் பயன் இல்லை என்றால், பயன் அளிக்கவல்லது என்று நீ எதனை எண்ணுகிறாயோ அதனை உரைப்பாயாக”, என்றனர். இதற்குத் தோழி அவர்களிடம், “நீங்கள் அதனை ஏற்பீர்கள் என்றால், உங்களுக்கு உபாயமாக அவனுடைய ஒரு திருநாமத்தை மட்டுமே உச்சரிப்பீர்களாக என்று அல்லவோ உரைக்கிறேன்?”, என்றாள். (ஒருங்காகவே) - ஒருவர் தாழ்ந்த தேவதைகளுக்காக நாற்சந்தியில் படைத்தபடி இருந்தாலும், ஏற்றத்தாழ்வு ஆராயாமல் வந்து காப்பாற்றுபவனை நீங்கள் காண்பீர்களாக. ஒருவர் ப்ரார்த்தனை செய்யாமல் நின்றபோதிலும், ஆபத்து என்பதையே காரணமாக கொண்டு அங்கு வந்து உதவுபவன். (உலகு ஏழும்) - மேலும், “தனது அடியார்கள், தன்னை அண்டாதவர்கள்” என்று ஆராயாமல், அனைவரையும் ஒரே போன்று ஒரே நேரத்தில் தனது திருவயிற்றில் எடுத்து வைத்துப் பாதுகாப்பாக நோக்கி, ப்ரளயம்

நீங்கியவுடன் வெளி உலகத்தை அவை அனைத்தும் காணும்படியாக உமிழ்ந்தவன். (பெருந்தேவன்) - உயர்ந்த தேவதை. அனைத்தியும் காப்பாற்றுபவன் என்பதால் அனைவரையும் விட உயர்ந்த ஸர்வேச்வரன், துன்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ரக்ஷகனாக உள்ளான். முன்பு தனது முகத்தை காண்பிக்காமல் உள்ளான் என்றபோதிலும், ஆபத்து வந்தவுடன் தனது திருமுகத்தைக் காண்பித்துக் காப்பாற்றுபவன். அவன் இவ்விதம் உள்ளதால் அனைவராலும் எளிதில் ஆராதிக்கத்தக்கவன் ஆவான். நீங்கள் ஆராதிக்கின்ற தாழ்ந்த தேவதைகள் போன்று தாழ்ந்த தன்மைகள் கொண்டவனாக, “அட்டதொழியச் சுட்டது கொடு வா” என்று கூறுபவனாக, ஆராதிப்பதற்குக் கடுமையாக உள்ளவனாக இருப்பவன் அல்லன். தான் ஒருவனைக் காப்பாற்றுபோது, அந்த மனிதன், காப்பாற்றுதலுக்கு அறிகுறியாக, “நீ என்னை காப்பாற்றவேண்டாம்” என்று விலக்காமல் இருந்தாலே போதுமானது. (உலகு ஏழும் இத்யாதி) - அந்த ப்ரளயத்தை நீக்கியவனே இவளுடைய துன்பத்தையும் நீக்கவல்லவன் ஆவான். ப்ரளய காலத்தில் நம்முடன் சேர்ந்து மூழ்குகின்ற தாழ்ந்த தேவதைகளையோ நாம் பற்றுவது? ஏற்றத்தாழ்வு ஆராயாமல் அனைத்தையும் காப்பவனை அல்லவோ நாம் பற்றவேண்டும்? (பேர் சொல்லிற்றாகில்) - திருநாமத்தை உச்சரிக்கவல்லவர்கள் என்றால். ஆனால், “இவ்விதம் முயற்சி இன்றி அவனுடைய உதவியைப் பெறலாம் என்றால், பலனும் அளவுடன் கூடியதாக இருக்குமோ?”, என்று கேட்கலாம். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். (இவளைப் பெறுதிரே) - “தாழ்ந்த தேவதைகள் விஷயத்தில், நடக்கவேண்டிய அனைத்தும் நடைபெற்றாலும் என்ன பயன் உள்ளது” என்று பயனற்ற நிலையானது கூறப்பட்டது. இங்கு முயற்சி என்பது “திருநாமம் கூறுதல்” மட்டுமே என்பதாக உள்ளதால், பேறு கிடைக்கும்போது, “இவளை மீண்டும் அடைதல்” என்ற பெரிய பலனைப் பெறலாம். திருநாமத்தை உரைத்தால் இவளைப் பெறலாம், இல்லையேல் இழப்பீர்கள்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 6)

வ்யாக்யானம் - அக்னி வித்யாங்கிகையாய், கர்ம ஜ்ஞான ஸஹக்ருதையுமாகையாலே அதிக்ருதாதிகாரமாய் விளம்ப்ய பலப்ரதமுமாய், ப்ரமாத ஸம்பாவனையும் உண்டாகையாலே, அவற்றை விட்டு, இந்த தோஷம் ஒன்றும் இன்றிக்கே “முமுக்ஷுர் வை சரணமஹம் ப்ரபத்யே”, “ந்யாஸமாஹுர் மநீஷினோ ப்ரஹ்மாணம்”, “ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா”, “தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:”, “தஸ்மாதபி வத்யம் ப்ரபந்தம் ந ப்ரதிப்ரயச்சந்தி”, “ஸ ப்ராதும் சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:”, “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய”, “ஸோஹம் த்வாம் சரணமபாரமப்ரமேயம்”, “ஸர்வாத்மநா யச்சரணம் சரண்யம் நாராயணம் லோககுரும் ப்ரபந்ந:” “மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே”, “தமேவ சரணம் கச்ச”, “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய”, “தாவதார்த்திஸ் ததா வாஞ்சா” என்று இத்யாதி ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸித்தமாய், ஸுகரமாய், அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞான விசேஷமான ப்ரபத்தியையே உபாயமாக நிச்சயித்து; இப்படி ப்ராப்ய ப்ராபகங்களை நிஷ்கர்ஷித்து, இவற்றை ஸ்தோத்ர ரூபத்தாலே ஸர்வேச்வரனை நோக்கி ப்ரார்த்திக்கிறார் என்றுமாம்.

விளக்கம் - ஆனால் இந்த பக்தியோகமானது, அக்னிவித்யை முதலானவற்றுக்கு அங்கியாகவும், கர்மம் மற்றும் ஞானம் முதலானவற்றை நாடியபடி உள்ளதால் இயற்றுவதற்கு மிகவும் தகுதியை எதிர்பார்ப்பதாகவும், தாமதமாகவே பலனை அளிப்பதாகவும், மயக்கம் ஏற்படுத்த வாய்ப்புள்ளதாகவும் இருப்பதால், அவற்றை விடுகிறார். இத்தகைய தோஷம் இல்லாத உபாயத்தை அடுத்து உரைக்கிறார்.

ச்வே. (6-18) - முமுக்ஷுர் வை சரணமஹம் ப்ரபத்யே - மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ள நான் அவனைச் சரணம் அடைகிறேன் - என்றும், தை. நா. (50) - ந்யாஸமாஹூர் மநீஷினோ ப்ரஹ்மாணம் - அவனியே ந்யாஸம் என்று அந்தணர்கள் கூறுகிறார்கள் - என்றும், தை. நா. (40) - ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா - ந்யாஸம் என்பது ப்ரஹ்மம் - என்றும், தை. நா. (50) - தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹூ: - ந்யாஸத்தை அனைத்து தவங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகவே கூறுகிறார்கள் - என்றும், யஜுர் - தஸ்மாதபி வத்யம் ப்ரபந்தம் ந ப்ரதிப்ரயச்சந்தி - சரணம் புகுந்தவன் கொல்லப்படவேண்டியவன் என்றாலும் அவனைக் காண்பித்துக் கொடுப்பதில்லை - என்றும், அயோத்யாகாண்டம் (31-2) - ஸ ப்ராதும் சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: - தனது தமையனாகிய இராமனின் திருவடிகளைப் பிடித்தவனாக - என்றும், யுத்தகாண்டம் (18-33) - ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய - ஒருமுறை சரணம் என்று புகுந்தால் - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (5-23-47) - ஸோஹம் த்வாம் சரணம் அபாரம் அப்ரமேயம் - எல்லையற்றவனும், அளவிட இயலாதவனும் ஆகிய உன்னை நான் - என்றும், ஸ்ரீமத்பாகவதம் (11-5-41) - ஸர்வாத்மநா யச்சரணம் சரண்யம் நாராயணம் லோககுரும் ப்ரபந்ந: - சரணம் புகத் தக்கவனும், லோகத்திற்குக் குருவாக உள்ளவனும் ஆகிய நாராயணனை அனைத்துவிதங்களும் சரணம் அடைந்து - என்றும், கீதை (7-14) - மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே - யார் என்னையே சரணம் அடைகிறார்களோ - என்றும், கீதை (18-62) - தமேவ சரணம் கச்ச - அந்த ஸர்வேச்வரனையே சரணம் அடைவாயாக - என்றும், கீதை (18-66) - ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய - அனைத்து தர்மங்களையும் கைவிட்டு - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (1-9-73) - தாவதார்த்திஸ் ததா வாஞ்சா - அனைத்து பாபங்களையும் நீக்கும் உன்னை - என்றும் உள்ள ச்ருதி மற்றும் ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்களால் கூறப்படுவதும், இயற்றுவதற்கு மிகவும் சுகமானதாகவும், ஞானத்தின் விசேஷமாக உள்ளதும் ஆகிய ப்ரபத்தியையே உபாயமாக நிச்சியிக்கிறார். இப்படியாக இலக்கு மற்றும் உபாயம் ஆகியவற்றை உறுதியாக்கி, இவற்றை ஸ்தோத்ர வடிவில் உரைக்க ஸர்வேச்வரனை நோக்கி ப்ரார்த்தனை செய்கிறார் என்றும் கூறலாம்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்